

haardt til Ombygning. Det er altsaa min Hensigt til næste Aar at stille Forslag i det Øjemed.

Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) udtalte og det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) sluttede sig dertil, at jeg i Landstinget havde fremsat nogle urigtige Tal med Hensyn til den Forhøjelse, der var indtraadt ved Gennemførelsen af Etaternes Lønningslove. De ærede Medlemmer have ikke Ret deri. Det har selvfølgelig ikke været min Mening — og jeg tror heller ikke, at nogen af de ærede Medlemmer mistænkte mig derfor — at ville fremsætte urigtige Tal. Og jeg tror, at det vil vise sig ved at gennemlæse den Redegørelse, som min Kollega, den højtærede Finansminister, fremsatte angaaende dette Forhold, at de Tal, jeg har nævnt, ere rigtige. Sagen er nemlig den, at under Takstlovsforslaget og Finanslovsforslagets Behandling i Fjor var det naturligt, at jeg forespurgte hos Generaldirektionen om, hvor stor en Sum den Forhøjelse af Lønningerne, som er indtraadt i Kraft af Lønningslovene, udgjorde for Statsbanernes Vedkommende. Jeg forlangte det ikke i Kroner og Øre, men tilnærmelsesvis, og man opgav mig en Sum tæt ved 4 Mill. Kr., et Tal, som jeg altsaa anvendte, idet jeg sagde, at Lønforhøjelsen udgjorde ca. 4 Mill. Kr. Nu har imidlertid senere den højtærede Finansminister faaet en mere specificeret Redegørelse med Hensyn til denne Sag, en Redegørelse, som han fremkom med her i Tinget, og som viser, at de Tal, jeg opgav i Fjor, ikke vare for høje. Jeg brugte det Udtryk i Fjor, at Lønningslovene havde med eet Slag bevirket en Lønforhøjelse af ca. 4 Mill. Dette Udtryk: med eet Slag kan selvfølgelig anses for at være noget stærkt og har vel ogsaa været noget stærkt, men med „med eet Slag“ har jeg ment baade den direkte Forhøjelse, som indtraadte, og de Konsekvenser, som Lønningslovene havde medført i de forløbne Aar.

Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) var ogsaa inde paa Spørgsmaalet om Forhandlingsretten og besværede sig over, at jeg ikke havde indrømmet Jernbaneforeningen og Jernbaneforbundet den samme Ret, som jeg allerede havde indrømmet Telegrafvæsenets Funktionærer, uagtet han erkendte, at Jernbaneforeningen og Jernbaneforbundet endnu ikke havde deres Love i fuldstændig Orden i Henhold til Forhandlingsreglerne. Han anførte, at Telegrafvæsenets Funktionærer heller ikke havde dette, og at jeg altsaa,

naar jeg vilde stille mig ens overfor Statsbanernes og Telegrafvæsenets Funktionærer, maatte kunne indrømme Jernbaneforeningen og Jernbaneforbundet det, som jeg havde indrømmet Telegrafvæsenets Funktionærer. Jeg skal kun derom sige til det ærede Medlem, at han kan være ganske rolig i denne Henseende. Som det ærede Medlem selv har indrømmet, er Skylden ikke Ministeriets. Den ligger for det første deri, at de omtalte Foreninger ikke have haft deres Love i fuldstændig Orden i Henhold til Forhandlingsreglerne. Men med Hensyn til at faa Forhandlingsreglerne til at virke effektivt for Jernbanestatens, er der dernæst det særlige Forhold, der gør sig gældende, at der staar en hel Hob Smaaforeninger udenfor, som enten endnu ikke have villet eller ikke have kunnet opnaa Forening med Jernbaneforeningen eller Jernbaneforbundet. Det er blevet sagt — uden at jeg tør paa tage mig nogen Garanti derfor — at Antallet af disse Foreningers Medlemmer tilsammen skal udgøre henved 3,000. Nu siger det sig selv, at det er mig om at gøre, naar Forhandlingsreglerne skulle komme til at virke effektivt, saa vidt muligt at faa samlet alle under disse Regler, og det er min faste Bestemmelse at ville gøre et alvorligt Forsøg paa at faa en Forbindelse tilvejebragt, saaledes at man kan faa samlet saa vidt muligt alle under Organisationerne, da dette vilde lette saavel Organisationerne som Administrationen i de Forhandlinger, som man eventuelt vil komme til at føre i Henhold til Forhandlingsreglerne. Dette Forsøg er det min Agt i den nærmeste Tid at tage op, og jeg har ikke opgivet Haabet om, at det skal lykkes mig at faa en saadan Forening tilvejebragt under den ene eller anden Form, og jeg glæder mig over, at det ærede Medlem har tilsagt mig Støtte i saa Henseende.

Det ærede Medlem fra Lyngby (Wilmann) spurgte mig, hvorledes det gaar med det til Undersøgelse af Spørgsmaalet om elektrisk Drift af Nærtrafikken ved København nedsatte Udvalg. Dette Udvalg har kun siddet i forholdsvis kort Tid, idet det blev nedsat i Fjor, og da det ikke har afgivet nogen Betænkning, er det mig i dette Øjeblik umuligt at sige, hvor vidt man er kommen med Arbejdet, og hvornaar Udvalget er ved at afslutte sit Arbejde. Det ærede Medlem kritiserede Sammensætningen af Jernbaneudvalget og fandt det uheldigt, at der var kommet Rigsdagsmænd ind i det. Han mente, at det burde bestaa udelukkende af forretningskyndige. Derom kan der selvfølgelig skønnes for-